

РЕШЕНИЕ

№ 7446

гр. София, 06.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 29.11.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **7850** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/.
Образувано е по жалба от В. О. А. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ЗППАМ/ № 22-4332-003595 от 22.07.2022 г. по чл.171, т. 2а, б. „б“ от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/, издадена от Р. Б. Н. – полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца. В жалбата се твърди, че оспорената заповед за прилагане на ПАМ е незаконосъобразна и издадена без правно основание. Излага съображения, че не е имал качеството водач на автомобила и поради тази причина е отказал да бъде проверен с техническо средство за наличие на алкохол в кръвта, чрез измерването му в издишания въздух. Моли същата да бъде отменена.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, се явява лично и поддържа жалбата.

Ответникът - Р. Б. Н. – полицейски инспектор към СДВР, отдел „ПП“ редовно призован, не се явява и не се представлява.

Съдът, като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

Видно от представените доказателства на 11.07.2022г. около 03:20 ч. в [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], В. О. А. е управлявал собствения си лек автомобил „БМВ Х5“, рег. [рег.номер на МПС] . При проверка, извършена на [улица]непосредствено след кръговото кръстовище се е

установило, че А. не представя СУМПС (управлява в период на лишаване с НП от 02.06.2022 г.) и отказва да му бъде извършена проверка с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер 0400, определящо съдържанието на алкохол в кръвта чрез измерването му в издишания въздух.

Издаден е талон за медицинско изследване № 086356 за МБАЛ „Св. А.“. Съставен е Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) Серия ГА № 675125/11.07.2022г. от младши автоконтрольор Н. С. С. за извършено от В. О. А. нарушение на чл. 150А, ал. 1 от ЗДвП и чл. 174, ал. 3, предл. 1 от ЗДвП.

При тази фактическа обстановка на основание чл.171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП е наложена обжалваната принудителна административна мярка със Заповед № 22-4332-003595 от 22.07.2022г., издадена от Р. Б. Н. – полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП, с която е прекратяване на регистрацията на ППС „БМВ Х5“, рег. [рег.номер на МПС] за срок от 6 месеца и са отнети 2 бр. табели СВ0292НА.

Като доказателства по делото са представени: Талон за изследване № 086356 за МБАЛ „Св. А.“; ЗППАМ № 22-4332-003595/22.07.2022г.; ЗППАМ № 1407/23.05.2022г.; Възражение от В. А.; НП № 22-4332-015077/11.08.2022г.; Справка талон на водача В. А.; Заповед № 8121з - 1524 от 09.12.2016г. на министъра на вътрешните работи; Заповед № 523з - 1618 от 26.02.2018г. на директора на СДВР относно определяне на длъжностни лица от СДВР да издават заповеди за прилагане на принудителни административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4, т. 5. б. "а" и т. 6 от Закона за движение по пътищата; Заповед № 8121з - 1496 от 06.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи; Заповед № 513з - 1990 от 15.03.2016 г. на директора на СДВР и Заповед № 513з - 6324 от 17.08.2018 г. на директора на СДВР.

По искане на жалбоподателя в качеството на свидетел е разпитан Д. П. В., който заявява, че по време на проверката той, а не А. е управлявал автомобила на жалбоподателя.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, който подлежи на съдебен контрол.

Разгледана по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно-производствените правила и материално - правните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспорената заповед е обективирана в писмена форма, подписана е от издателя си и е издадена от административен орган, разполагащ с материална и териториална компетентност. Същата съдържа изискуемите от чл. 59, ал.2 на АПК реквизити, включително фактически и правни основания за издаване на акта. Не се констатира и допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила.

Съгласно чл. 171, ал.1 от ЗДвП за осигуряване на безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения се прилагат следните принудителни административни мерки: като в т. 2а, б. „б“ от същия закон е визирана хипотезата на прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство с концентрация в кръвта над 0,5 на хиляда и/или наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му

бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол и/или наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година.

Като материалноправна предпоставка за издаването на заповед на основание чл. 171, т. 2а б. "б." от ЗДвП - за прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство законодателят е предвидил няколко алтернативни хипотези, сред които, като самостоятелно основание е и отказ да бъде проверен с техническо средство, без изискуема кумулативност, с което и да било друго основание по същия законов текст. При наличие на законоустановените предпоставки, както е в случая, наказващият орган действа при обвързана компетентност и няма право на самостоятелна преценка относно издаването на ЗППАМ. Административният орган е приел за осъществена именно тази хипотеза, като е посочил в заповедта, че е установено, че на конкретната дата и място В. О. А. управлявал лек автомобил „БМВ Х5“, с рег. [рег.номер на МПС] и е отказвал да бъде тестван за употреба на алкохол с техническо средство.

Следва да се посочи, че АУАН е официален удостоверяващ документ по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК и обвързва съда с материална доказателствена сила, по отношение на така констатираните факти. Предвид последното, при липса на надлежно инициирано оспорване от страна на жалбоподателя по реда на чл. 193 от ГПК на цитирания АУАН, същият обвързва съда да приеме за доказани фактите, удостоверени в него. По делото не са ангажирани каквито и да било доказателства, годни да опровергават както доказателствената стойност на АУАН, така и изложените в него фактически констатации. Съдът не кредитира показанията на свидетеля В., доколкото изхождат от заинтересовано лице-приятел на жалбоподателя, не звучат логично и убедително и не кореспондират на останалия доказателствен материал. От страна на жалбоподателя не бе проведено доказване с оглед твърденията му в жалбата, че не той е управлявал автомобила, а негов близък.

Според нормата на чл. 171, т. 2а, б. „б.“, от ЗДвП, ПАМ се налага за срок от 6 месеца до една година. АНО е определил минималния срок за ПАМ. При определянето на продължителността на ПАМ е спазен принципът на съразмерност, установен в чл. 6 от АПК. Административният орган е действал в рамките на своята компетентност, произтичаща от разпоредбите на ЗДвП. Издаденият административен акт не засяга правата на жалбоподателя в степен, несъответстваща на извършеното нарушение.

Органът е упражнил предоставените му правомощия в съответствие с целта на чл. 22 от ЗАНН, във връзка с чл. 171 от ЗДвП - да се осигури безопасността на движението по пътищата и да се преустановят административните нарушения от водача, поради което ЗППАМ отговаря и на целта на закона.

С оглед изложеното, оспорената ЗППАМ е правилна и законосъобразна и като такава следва да бъде потвърдена. Подадената срещу нея жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

По изложените съображения, Административен съд – София град, III отделение, 55 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. О. А. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 22-4332-003595 от 22.07.2022 г. по чл.171, т. 2а, б. „б“ от ЗДвП, издадена от Р. Б. Н. – полицейски инспектор към СДВР, отдел ПП, за прекратяване на регистрацията на ППС за срок от 6 месеца.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: